

עיר וקדיש מן שמיא נחית

זא תשכח מפי זרעו

תורתו מגן לנו, היא מאירת

עינינו, הוא ימליץ טוב

בעדנו, אדוננו בר יוחאי

מירון - חלאקה

היכן קבור התנא האלקי רשב"י? במירון, כשנפטר רבי שמעון בר יוחאי כל ההרים רבו ביניהם מי יזכה שהצדיק יקבר אצלם, לפתע התרוממה המיטה ונישאה מאליה עד להר מירון ושם קברו אותו במירון.

ישנם הרבה אנשים שנוסעים למירון למקום מנוחתו שם עושים ה"חלאקה" לילדים, ומעתירים להשי"ת שיוושעו בזכות הצדיק ויגדלו לת"ח עובדי השי"ת.

יומא דהילולא דרשב"י

בל"ג בעומר הוא יום הילולת רשב"י - ביום זה הוא נפטר ונוהגים להדליק מדורה לכבודו, ושרים לכבוד התנא האלקי רשב"י ובמירון רוקדים האנשים כל היום וכל הלילה בזמירות שירות

ותשבחות.. וכשם שהאש מאירה, כך תורתו של רבי שמעון
מאירה.

👉 ואנו הילדים מוזהרים שלא
להתקרב לאש המדורה 👉

נס תחיית המתים

סיפרנו המעשה של תחיית המתים שקרתה במירון בשנת תרפ"ג,
בין האנשים שהגיעו למירון היתה אשה אחת צדקנית שבאה עם
ילדה החביב ממקום מגוריה בתורכיה, והילד הזה היה בן יחיד
שזכתה לו לאחר הרבה שנים וכשהוא נולד נדרה שתעלה עמו
למירון ביום ל"ג בעומר לעשות לו פאות. ואכן בשנת השלוש
לבנה יצאה עמו לדרך הארוכה מתורכיה עד ארץ ישראל למירון.

ביום ל"ג בעומר בבוקר לאחר שסיימו להתפלל את תפילת שחרית בציון הרשב"י שמעו האנשים קולות ובכיות. יצאו כולם לראות מה קרה שם, והנה הם רואים את האשה אשר באה מתורכיה בוכיה על בנה הקטן שנפל על הארץ ו... נפטר ל"ע... כל האנשים שהיו שם החלו לבכות יחד עם האשה הצדקנית הזו אשר בכתה בקולות וזעקות על האסון הנורא שקרה שם ואף אחד לא ידע את נפשו מה לעשות.

לפתע, האמה קמה והרימה את בנה ונכנסה עמו אל היכל הקודש מקום קבורת רשב"י והניחו על הארץ וצעקה "הוי צדיק רבי שמעון, באתי ממקום רחוק להשתתף ביום שמחתך וקיימתי את נדרי לעשות לו כאן את פאותיו, ואיך אסע ללא הילד", כך עמדה האם ובכתה שם ליד ציון הקודש, ואז יצאה משם, ואף א' לא נשאר שם חוץ מהילד, ולפתע שמעו האנשים שעמדו בחוץ ליד השער, קול תינוק בוכה, מיד פתחו את הדלת וראו... גם גדול של תחיית

המתים... הנה הילד יושב על הארץ ומבקש שיתנו לו מים לשתות,
הביאו לו מים והילד בירך ושתה את הכוס, וכך נתגדל ונתקדש שם
שמים כאשר כולם ראו במו עיניהם את הנס הגדול בזכות ר' שמעון
בר יוחאי.

רַבִּי שְׁמֹעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּבְנוֹ אֶלְעָזָר בְּמַעֲרָה

פֶּעַם יָשְׁבוּ בִּיחַד שְׁלֹשָׁה מַחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּדוֹלִים: רַבִּי יְהוּדָה,
רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמֹעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וַיָּשֶׁב עַל יָדָם יְהוּדָה בֶּן גִּרְיָם
וְהִקְשִׁיב לְדַבְרֵיהֶם.

שׁוֹחָחוּ הַחֲכָמִים עַל הָרוּמִים, שֶׁשָּׁלְטוּ אַז בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וַגְּזְרוּ
הָרַבָּה גְּזֵרוֹת רָעוֹת עַל יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה חָשַׁב, שֶׁאִפְשָׁר לְמַצֵּא
בָּהֶם גַּם מַשְׁהוּ טוֹב.

בְּמָה נָעִים מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל אוֹמָה זוֹ! אָמַר לַחֲבָרִיו. בָּנוּ שׁוֹקִים,
לְמַכּוֹר וְלִקְנוֹת בָּהֶם כָּל מִינֵי סְחוּרוֹת; בָּנוּ גִשְׁרִים, לְעֵבֹר בָּהֶם עַל
הַנְּהָרוֹת וְהַנְּחָלִים; הִקְיֵמוּ מְרַחֲצָאוֹת יְפוֹת, לְהִתְרַחֵץ בָּהֶן בְּמֵים
חֲמִים אוֹ צוֹנְגִים.

רַבִּי יוֹסִי שָׁמַע אֶת דְּבָרָיו וְשָׁתַק. הוּא - לֹא רָצָה לְשַׁבַּח אֶת
הָרוּמִים, אֲבָל גַּם חָשַׁשׁ לְדַבֵּר בְּגִנוּתָם (בְּרַעְתָּם).
(אֲדָרְבֵי שְׁמַעוֹן זָכַר אֶת כָּל הָרַעוֹת, שֶׁעָשׂוּ הָרוּמִים - שָׂרְפוּ אֶת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָרְגוּ עִם רַב, לֹא חָסוּ (רַחֲמוּ) עַל חֲכָמֵי הַתּוֹרָה,
וְאַפְלוּ אֶת רַבִּי עַקִּיבָא הָאֱהוּב עַל כָּלָם הָרְגוּ).
עָנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:

כָּל מֶה שֶׁעָשׂוּ וְתַקְנּוּ, רַק לְהִנָּאֲתָם וּלְטוֹבָתָם הֵם תַּקְנּוּ, וְכָל
הַמַּעֲשִׂים הֵלְלוּ רָעִים בְּשִׁבְלֵנוּ!
הֵלֵךְ יְהוּדָה בֶּן גְּרִים וְסִפֵּר לְכַמָּה אֲנָשִׁים, מָה שֶׁשָּׁמַע מִפִּי
הַחֲכָמִים. הֵלְלוּ סִפְרוּ לַחֲבָרֵיהֶם, וְאָלָה שׁוּב לַחֲבָרֵיהֶם, עַד

שְׁלִבְסוֹף נִשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲצֵל הַשָּׂרִים הָרוֹמִים וְאֲצֵל הַמֶּלֶךְ
עֲצָמוֹ. אָמְרוּ: יְהוּדָה, שְׁעֵלָה (שִׁבְחָה) אוֹתָנוּ, יִקְבֵּל פָּרֶס: הוּא
יִתְעַלָּה וְיִהְיֶה אִישׁ חָשׁוּב, רֹאשׁ לַיהוּדִים יִהְיֶה. יוֹסִי, שְׁשַׁתֵּק -
נַעֲנִישׁ אוֹתוֹ בְּעֵנֶשׁ קָל: יַעֲזֹב אֶת עִירוֹ וְאֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ וְיִגּוֹר בְּעִיר
צְפוּרִי, עַל רֹאשׁ הָהָר. אָבֵל שְׁמַעוֹן, שְׂדֵבֵר עָלִינוּ דְּבָרִים רָעִים -
הוּא רֹאשׁ לְעֵנֶשׁ קָשָׁה. יִהְיֶה!

שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, מָה זִמְמִים הָרוֹמִים לַעֲשׂוֹת לוֹ,
וְהַתַּחֲבָא בְּבֵית הַמְּדֻרָּשׁ, וְגַם בָּנוּ אֶלְעָזָר הַתַּחֲבָא יַחַד עִמּוֹ. יוֹמָם
וְלַיְלָה יֵשְׁבוּ בְּבֵית הַמְּדֻרָּשׁ וְלִמְדוּ תוֹרָה וְלֹא יֵצְאוּ הַחוּצָה, שְׁלֹא
יֵרְאוּ אוֹתָם וַיִּגְלוּ אֶת מַחֲבֹאֵם. וְאִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן הִיָּתָה
מִבִּיָּאָה לָהֶם כָּל יוֹם לָחֶם וְכַד מִיָּם בְּסִתָּר, וְגַם מַחְצָלוֹת הִבִּיָּאָה
לָהֶם, לְשֹׁכֵב עָלֶיהֶן בְּלֵילָה.

אָבֵל הָרוֹמִים הֶחֱמִירוּ חֲפוּשֵׁיהֶם וְגַם אִימּוֹ עַל כָּל מִי שִׁיעֵזֵר לָהֶם
לְבָרַח אוֹ לְהַתַּחֲבָא. פִּתְחוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וּבָנוּ מְאֹד. גַּם

חֲשֵׁשׁוּ, שָׁמָּא יֵאלְצוּ (יִכְרִיחוּ) אֶת אִשְׁתֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְגִלּוֹת אֶת
מַחְבּוֹא בַּעֲלָהּ וּבְנָהּ. קָמוּ וְהִתְחַבְּאוּ בְּאַחַת הַמְּעָרוֹת שֶׁבְּהָרֵי הַגָּלִיל,
בְּמָקוֹם בּוֹדֵד וָרְחוֹק מִכָּל יִשׁוּב. אִישׁ לֹא יָדַע אֶת הַדֶּרֶךְ אֶל
הַמְּעָרָה, וְהָרוּמִים לֹא יָכְלוּ לְגִלּוֹת אוֹתָם.

כָּאן הָיוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבָנוּ בְּטוֹחִים מִן הָרֹדְפִים, אָבֵל מִנֵּין יִהְיֶה
לָהֶם מְזוֹן וּמִים בְּמָקוֹם שׁוֹמֵם זֶה? הֲלֹא אִישׁ לֹא בָּא אֲלֵיהֶם, וְגַם
הֵם פָּחְדוּ לְצֵאת מִשָּׁם!

עָשָׂה לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם וּבָרָא עֵץ-חַרוֹב וּמַעֲיָן בַּמְּעָרָה.
אָכְלוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבָנוּ חַרוֹבִים וְשָׁתוּ מִמֵּי הַמַּעֲיָן. אֶת בְּגִדֵיהֶם
שָׁמְרוּ, שֶׁלֹּא יָבִלוּ וְלֹא יִתְקַלְקְלוּ, כִּי לֹא הָיוּ לָהֶם אֲחֵרִים בְּמָקוֹם.
לִבָּן לָבְשׁוּ אוֹתָם רַק בְּשָׂעָה שְׁעָמְדוּ לְהִתְפַּלֵּל, וְאַחֵר כָּךְ פָּשְׁטוּ
אוֹתָם וְהִתְכַּסּוּ בַּחוּל שָׁעַל רֹצֶפֶת הַמְּעָרָה עַד לַצֹּהָר, וְכָךְ יָשְׁבוּ
וְלָמְדוּ תוֹרָה.

שְׁתֵּימָּם עֲשִׂירָה שָׁנָה נִשְׁאַרוּ בַּמַּעֲרָה, לֹא רָאוּ בְּנֵי אָדָם וְלֹא דִבְרוּ כִּי
אִם זֶה עִם זֶה, שְׁהָרִי לְבָדָם הָיוּ שְׁנֵיהֶם, הָאֵב וְהַבֵּן. גּוּפָם נִעְשְׂהָ רֵזָה
מְאֹד וְעוֹרָם הִתִּיבֵשׁ וְנִסְדַּק עַל יְדֵי הַחֹל,

שָׁבוּ יָשְׁבוּ. אֲךָ הֵם לֹא שָׁמוּ אֶת לִבָּם לִפְנֵי, כִּי בְּמָקוֹם זֶה, בּוּ אִישׁ
לֹא הִפְרִיעַ אוֹתָם, זָכוּ לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר
בְּזִמָּן שִׁחִיו עוֹד בֵּין אֲנָשִׁים וְהָיוּ עֲסוּקִים בְּעִנְיָנִים שׁוֹנִים.

אַחֲרֵי שְׁתֵּימָּם-עֲשִׂירָה שָׁנָה בָּא אֵלֵיהֶם הַנְּבִיא, עָמַד בְּפֶתַח הַמַּעֲרָה
וְקָרָא:

מִי יוֹדִיעַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, שְׁמַת מֶלֶךְ רוֹמִי שְׁרָדַף אוֹתוֹ,
וּגְזַרְתּוֹ בְּטָלָה!

יָצְאוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן וּבְנֵי אֶלְעָזָר מִן הַמַּעֲרָה, אָבָל לֹא יָכְלוּ לְהִתְרַגֵּל
לְהִיזוֹת שׁוּב בֵּין בְּנֵי אָדָם רְגִילִים, שֶׁעָקַר דִּיאָגָתָם לְפִרְנָסָתָם,
חוֹרְשִׁים וְזוֹרְעִים כָּל הַיּוֹם, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה אֲךָ מְעַט. לֹא יָכְלוּ עוֹד
לְהַבִּין אֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה, וְעַל כֵּן כָּל מְקוֹם שֶׁהֵם יִסְתַּכְּלוּ עָלָיו, מִיד

הוא נשָׁרף, יֵצֵאָה בַּת קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם, 'לְשׁוּרוֹף אֶת עוֹלָמִי
בְּאַתֶּם?' חֲזְרוּ לְמַעַרְתְּכֶם!. וְחֲזְרוּ אֶל הַמַּעֲרָה שְׁלָהֶם. בְּתוֹם שָׁנָה
יֵצְאוּ, כִּי כָךְ צְוָה עָלֵיהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רְאוּ זֶקֶן אֶחָד רָץ מֵהָר לְבֵיתוֹ לִפְנֵי בְּנֵי סֶת הַשַּׁבָּת, וּבִידּוֹ שְׁתֵּי
חֲבִילוֹת שֶׁל הֶדְסִים. שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: לָמָּה לָךְ הֶדְסִים אֵלֶּה? אָמַר
לָהֶם: לְכַבּוֹד שַׁבַּת קֹדֶשׁ הֵם, כִּי רִיחַ טוֹב לָהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְבָנוֹ: רְאֵה, כַּמָּה חֲבִיבוֹת מְצוּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל! אִז
נִרְגָּעוּ וְנָחָה עָלֵיהֶם דַּעְתָּם וְחֲזְרוּ לַחֲיוֹת בֵּין בְּנֵי-אָדָם. גַּם לְמַדּוֹ
רַבִּים לְהַבִּין אֶת דְּבָרֵי-הַתּוֹרָה, כַּפִּי שֶׁהֵם עֲצָמָם זָכוּ לְלַמֵּד וּלְהַבִּין
אוֹתָם בְּעוֹדָם בַּמַּעֲרָה. זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

שאלות ותשובות בעניני ל"ג בעומר

- ❖ מי נסתלק [נפטר] בל"ג בעומר ? התנא הקדוש רשב"י זי"ע.
- ❖ מי היה ר' שמעון ? צדיק גדול מאוד.
- ❖ מה הוא עשה ? למד תורה ביום ובלילה.
- ❖ איזה מלך היה אז ? רשע גדול מאוד ששנא את היהודים.
- ❖ מה רצה המלך לעשות לרשב"י ? להרגו. כי דיבר רע על המלכות.
- ❖ מה עשה רשב"י ? ברח אל ההרים, והתחבא שם בתוך המערה ביחד עם בנו הצדיק ר' אלעזר, ולמדו שם כל הזמן תורה.
- ❖ מהיכן היה להם שם לאכול ולשתות ? נעשה להם נס, ונהיה להם, עץ חרובים למאכל, ומעין למשתה.
- ❖ כמה זמן שהו שם במערה ? שלש עשרה שנים.
- ❖ מי גלה להם, שיכולים כבר לצאת מהמערה ? אליהו הנביא. בישר להם שהמלך הרשע מת.

בַּר יוֹחָאֵי צוֹלִיב דִּי בִיטְעֶרע גְּזִירָה

בִּיסְטוֹ אַנטְלָאפֿן אִין אַ טִיפֶּע מְעָרָה

גְּעֶזַעצֶן און גְּעֶלְעֶרנט מִיט דִּיין זון תּוֹרָה

גְּעֶדִינט מִיט אַ בָּרען דָּעם הֵילִיגן בּוֹרָא

בַּר יוֹחָאֵי הָאט נִישֵׁט גְּעֵהָאט וואס צו עָסֶן

אַפֿער ה' הָאט עִם נִישֵׁט פֿאַרגֶעסֶן

אַ בּוֹים פֿון בָּאקסער אִיז אַרױם גְּעוואָקסֶן

און א קוואל וואסער איז דארט געפלאסן

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה...

חובר על ידי המקובל האלוכי רבי שמעון לביא זצ"ל זיע"א, מחבר ספר

כתם פז

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריה:

במערות צורים שעמדת, שם

קנית הודך והדרך: בר יוחאי

בר יוחאי לעצי שטים עומדים,

למודי יי הם לומדים, אור

מפלא אור היקוד הם יוקדים,

הלא המה יורוד מורך: בר יוחאי

בר יוחאי שמן משחת קדש,

נמשחת ממדת הקדש, נשאת

ציץ נזר הקדש, חבוש על

ראשך פארך: בר יוחאי

בר יוחאי מושב טוב ישבת,

יום נסת יום אשר ברכת,

בַּר יוֹחָאִי וְלִשְׁדָּה תַּפּוּחִים,

עֲלִית לְלֻקֵּט בּוֹ מְרֻקָּחִים, סוּד

תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה

אָדָם נְאֻמָּר בְּעִבּוּרָךְ: בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי לְאַזְרֵת בְּגָבוּרָה,

וּבְמִלְחָמַת אֵשׁ-דָּת הַשְּׁעָרָה,

וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה, שְׁלֹפָתָ

נִגָּד צוֹרְרֶיךָ: בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי לְמָקוֹם אֲבִי שֵׁשׁ,

הַנֶּעֱתָ וּפָנִי אֲרִיָּה לִישׁ גַּם גָּלַת

כּוֹתֶרֶת עַל עֵשׂ, תְּשׁוּרִי וּמִי

יְשׁוּרָךְ: בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, קוֹ

יְרוּק מְחִידֵשׁ חֲדָשִׁים, שִׁבְעַ

שַׁבָּתוֹת סוּד חֲמֻשִׁים, קִשְׁרֵת

קִשְׁרֵי שֵׁין קִשְׁרֶיךָ: בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָּה,

הַשְּׁקִפָּתָ לְכַבּוּדָּהּ פְּנִימָה,

שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת

רֵאשִׁית תְּרוּמָּה, אֶת פְּרוּב

מִמֶּשֶׁחַ זֵיו אוֹרָךְ: בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי אֲזוּר מִפְּלֵא רוֹם

מַעֲלָה, יֵרֵאתָ מִלְּחַבֵּיט כִּי רַב

לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאֵין קוּרָא לָהּ,

נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרָךְ: בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרִי יוֹלְדֶתָּךְ, אֲשֶׁרִי הָעַם
הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל
סוּדֶךָ, לְבוֹשֵׁי חֹשֶׁן תַּמְיֶד וְאוּרִיךְ:

בַּר יוֹחָאִי נִמְשַׁחָת אֲשֶׁרִיךְ שָׁמֶן שֶׁשֹּׁן מַחְבְּרִיךְ:
אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל,
לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין, וּמִי מְטַהֵר
אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שֶׁבִשְׁמַיִם וְאוֹמַר,
מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל יִי, מַה מִּקּוֹה מְטַהֵר
אֶת הַטְּמְאִים, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

אִישׁ אֱלֹקִים קָדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרִי עֵין רְאִיתָהוּ, לֵב

חָכָם יִשְׁכֵּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

בָּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיּוֹן, קָדוֹשׁ הוּא מִהֲרִיּוֹן, מְאֹד

גָּלִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

גְּבוּר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מָלֵא

מִדָּע וְחֻכְמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

דָּרֵשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעֵז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה

מַעֲלוֹת רָמוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

וְהַחֲבֵא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגִּזְרָה, שֶׁשׁ לָמַד סִתְרֵי

תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

וְשֵׁם נִבְרָא מֵעֵין לֹו, וְחָרוֹב לְמֶאֱכָלוֹ, מַה טוֹב

חֶלְקוֹ וְחֻבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

זֶכֶר צַדִּיק לְבִרְכָּה, דִּין רִיכָא וְבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים

וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

חֵידֶשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה

הַמִּרְגִּיז מִמְּלָכוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

טֵהֵר אֶת עֵיר טְבִירָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לֹו

מִשְׁמִיא, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וַאֲמַרְתֶּם

יָדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטֹל

בַּמָּה גִּזְרוּת, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתָם

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הַקִּנְיָן לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא

אוֹת עוֹלָם הָיָה, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתָם

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תוֹרַת הַבְּהִיר, כְּאוֹר

הַחֲמָה מְזִהִיר, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתָם

מְקוֹם בָּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מְבִינִי

עָלֶיהָ, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתָם

נִחְמַד מְאֹד לְמַעֲלָה, זָכָה לִיקָר וְגִדְלָה, [כְּתָר]

(סִתָּר) עָלִיוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתָם

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אֲרִי שְׂבַח־בוֹרָה, מִמֶּנּוּ תִצָּא

תוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתֶם

עֲשֵׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מִפְּנִינִים, בָּם תִּקַּן

הָעֲלִיּוֹנִים, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתֶם

פֶּתַח אֶת פִּיו בְּחֻכְמָה, הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה, תִּקַּן

זִהְרֵי חֻמָּה, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתֶם

צַדִּיק יִסּוֹד הָעוֹלָם, גָּלָה מִדֶּרֶשׁ הַנֶּעְלָם, יָכוֹל

לִפְטוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתֶם

קוֹלוֹ זֶמֶר עָרִיצִים, וְהִכָּרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל

הַלְּחוֹצִים, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתֶם

רָאָה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁבְתּוֹ עִם חֲבֵרִים, עֵת גָּלָה

סוֹד נִסְתָּרִים, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי: וְאָמְרָתֶם

שְׁלוֹם רַב עַל מְשַׁכְּבוֹ, מֶה יִפִּיּוֹ וּמֶה טוֹבוֹ, דּוֹבֵר

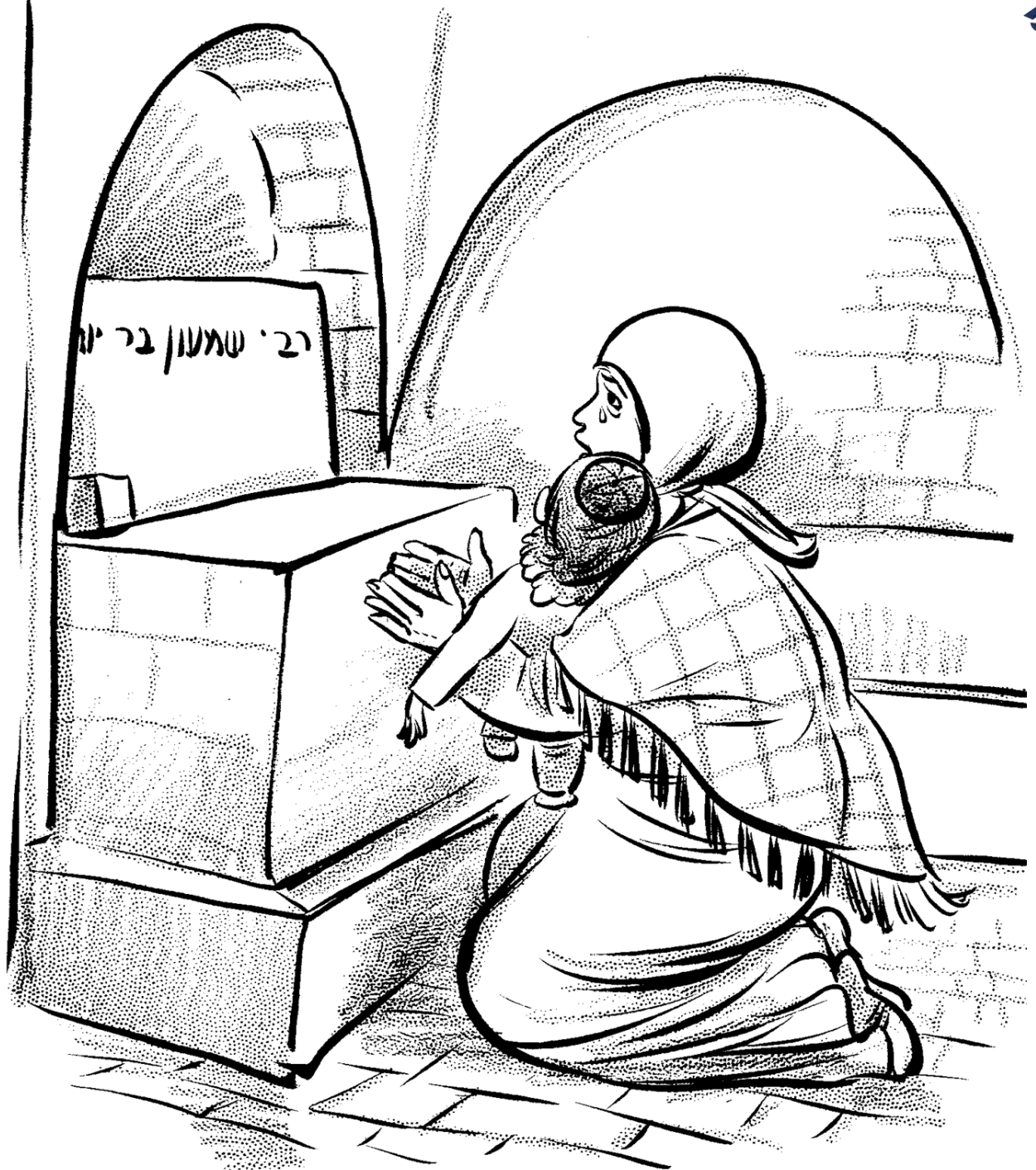
אַמֶּת בְּלָבָבוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וְאַמְרָתֶם

תּוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יִמְלִיץ

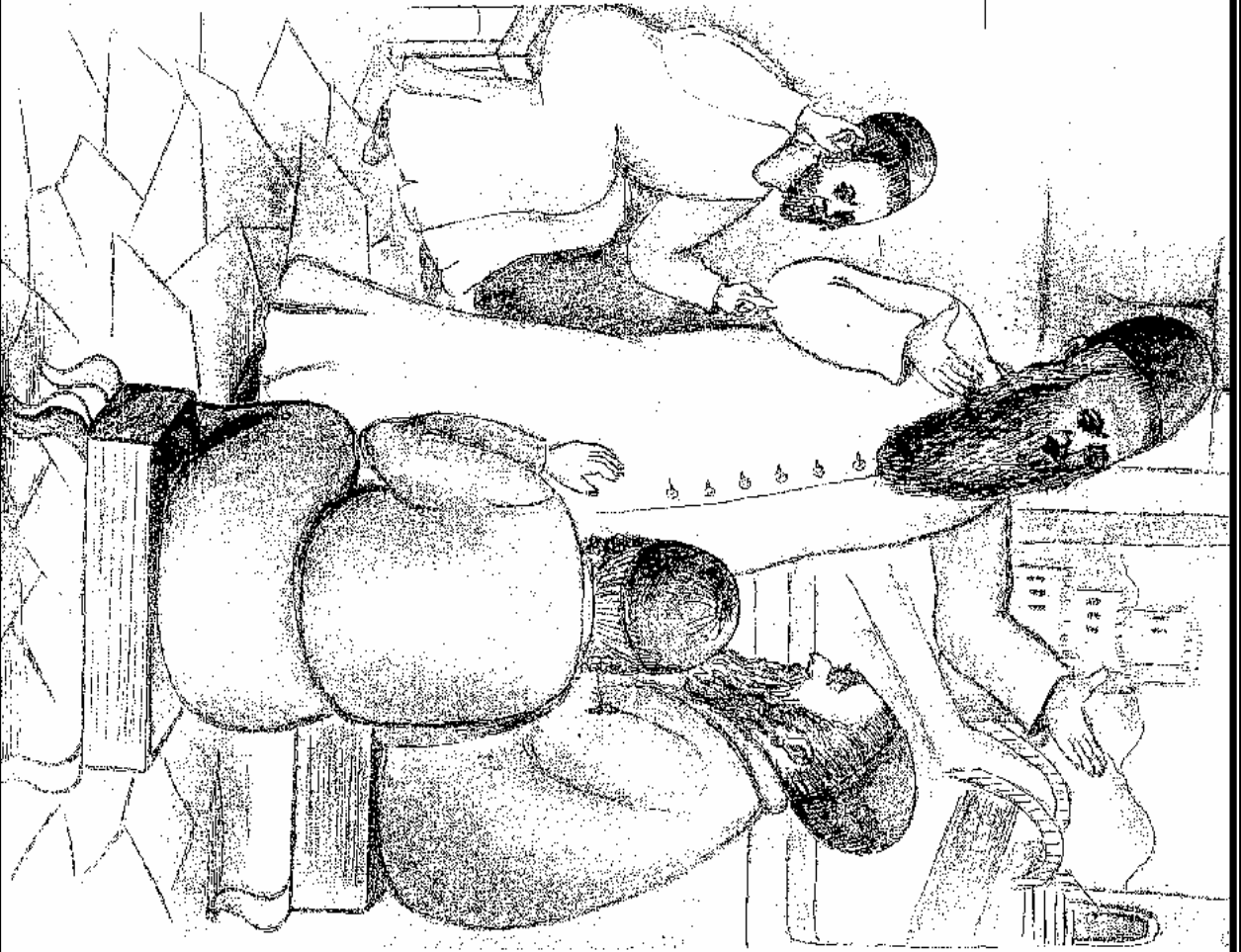
טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי: וְאַמְרָתֶם

הנחתו מִגֵּן לִנְוֵה הִיא מְאִירֶת עֵינֵינוּ, הוּא יִמְלִיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶּרַךְ יוֹחֵאֵי

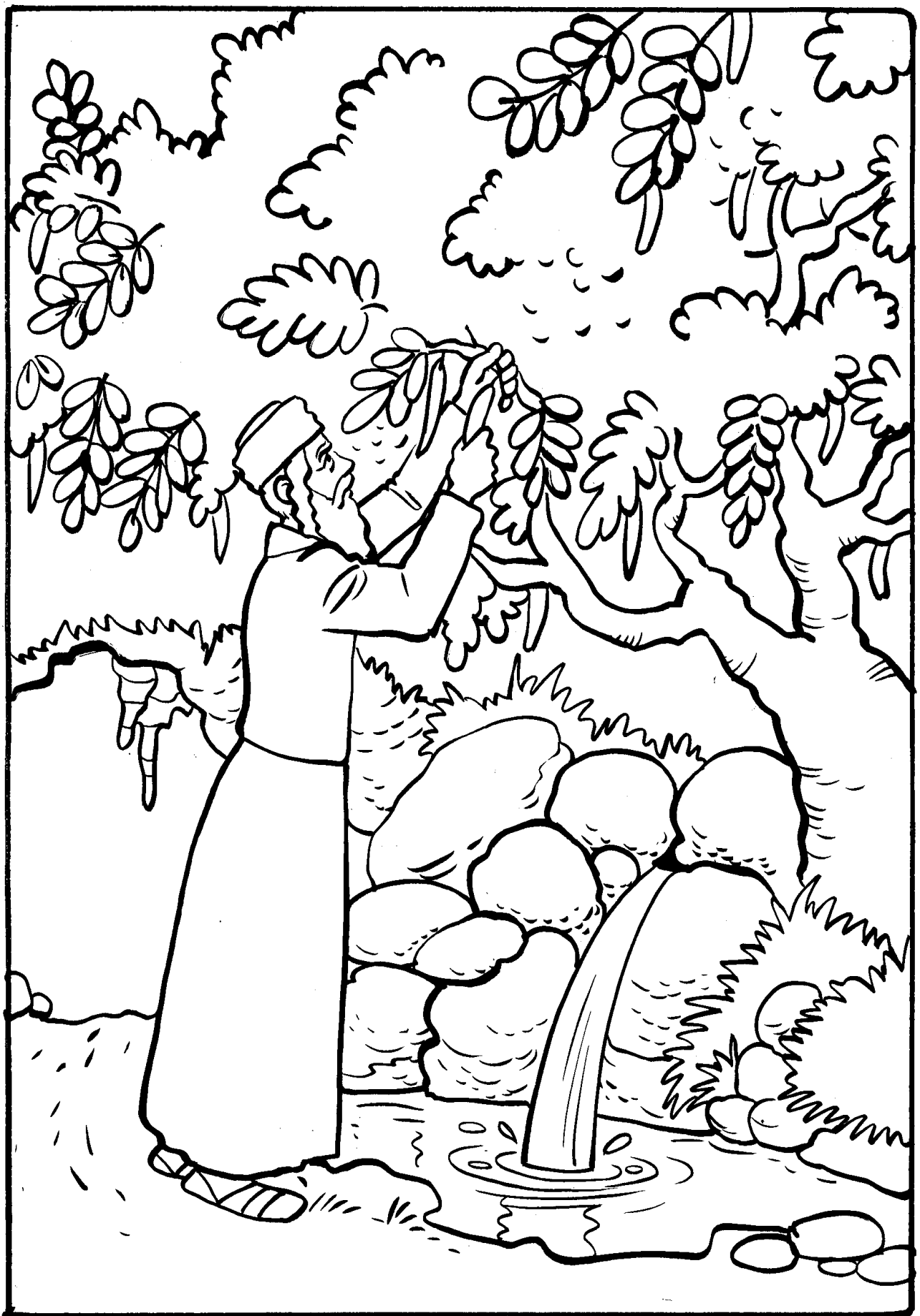

רבי שמעון בר יוחאי רעדט אויף די רומנים

רבי שמעון בר יוחאי
באהאלט זיך אין די מערה

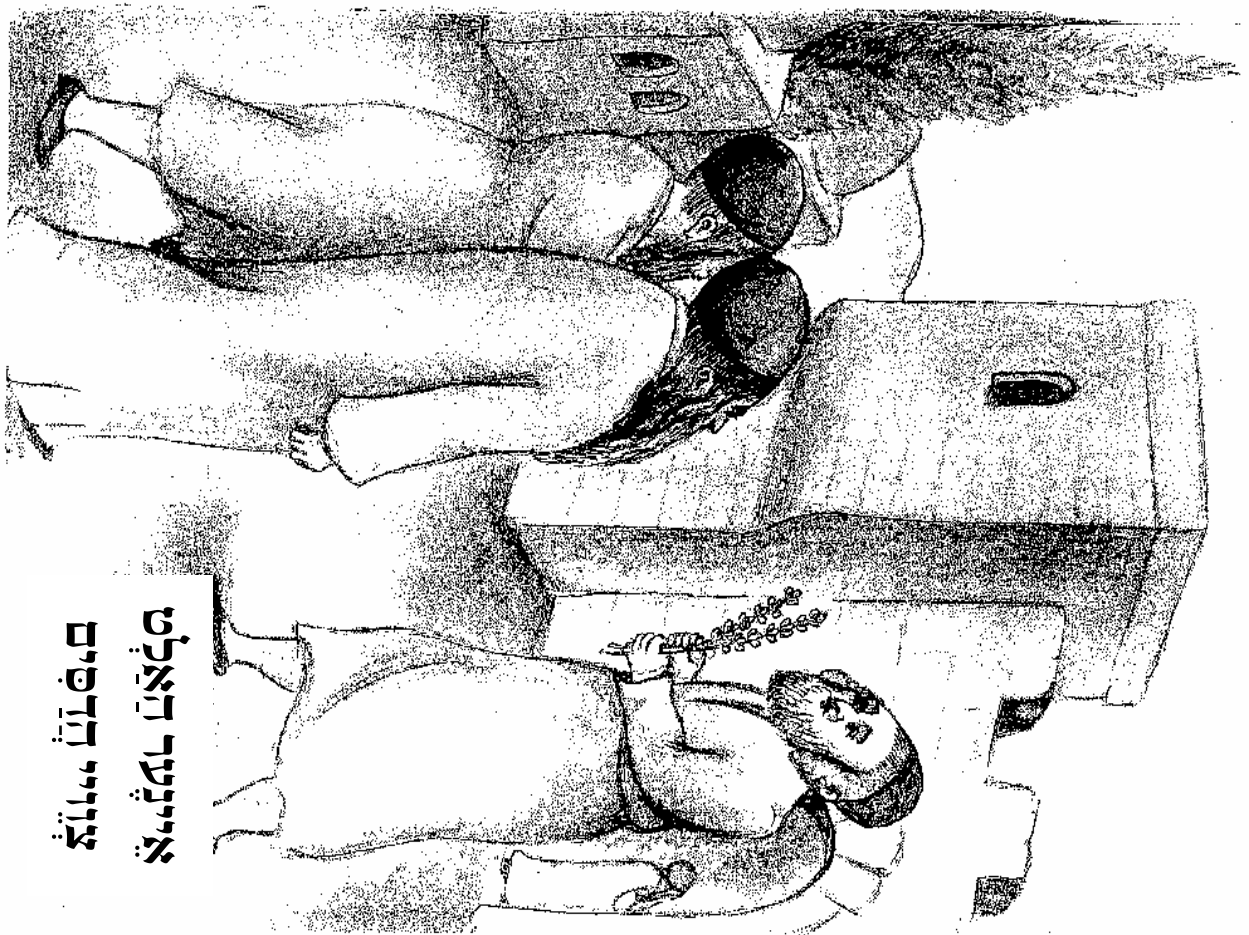

א נס איז געשען : א בוים פון באקסער און א קוואל וואסער

די טייפאלע
טראגט עס
צו ר' שמעון

איינער האלט
צוויי הידס

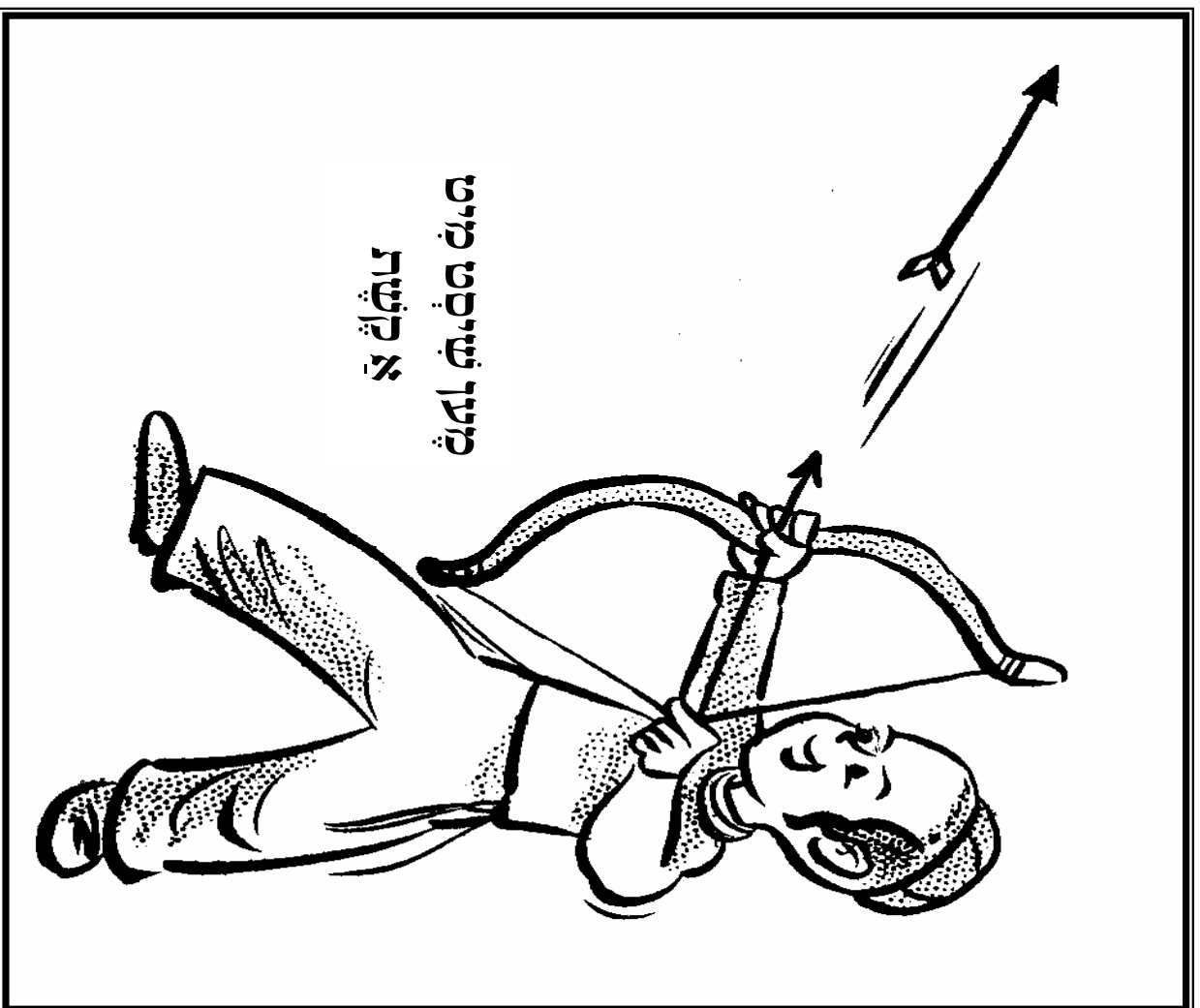
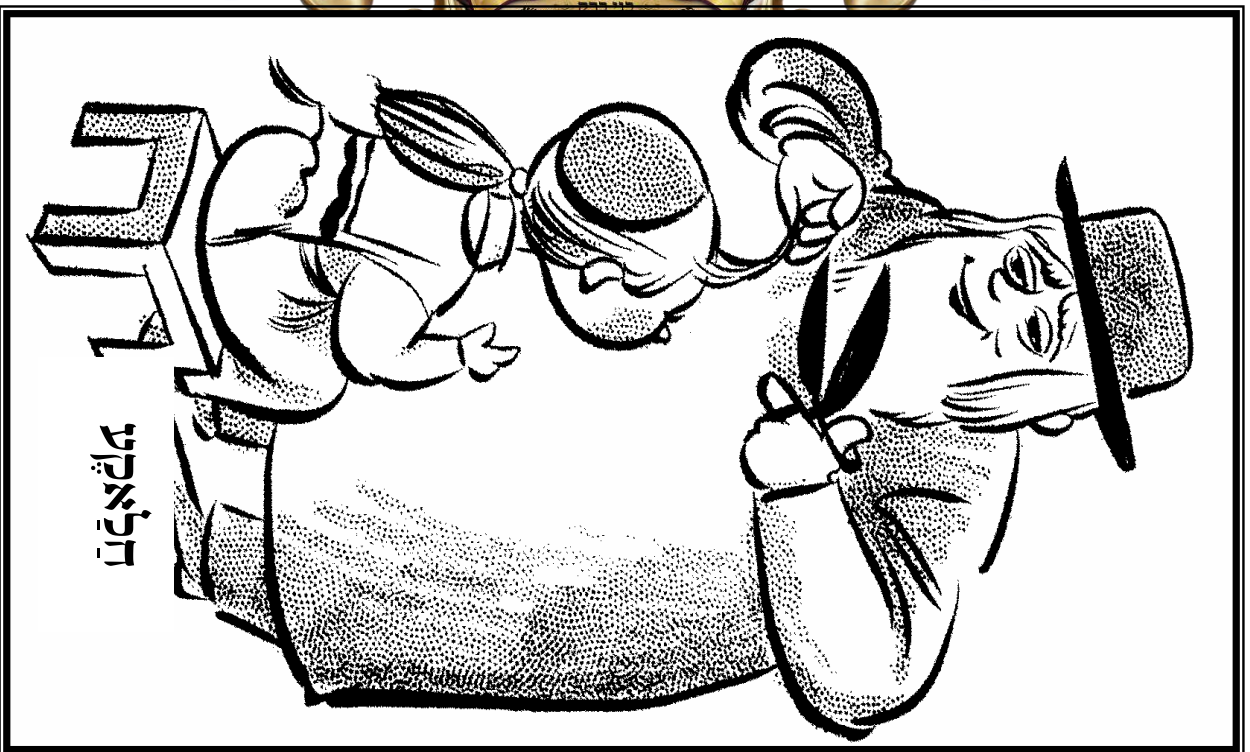

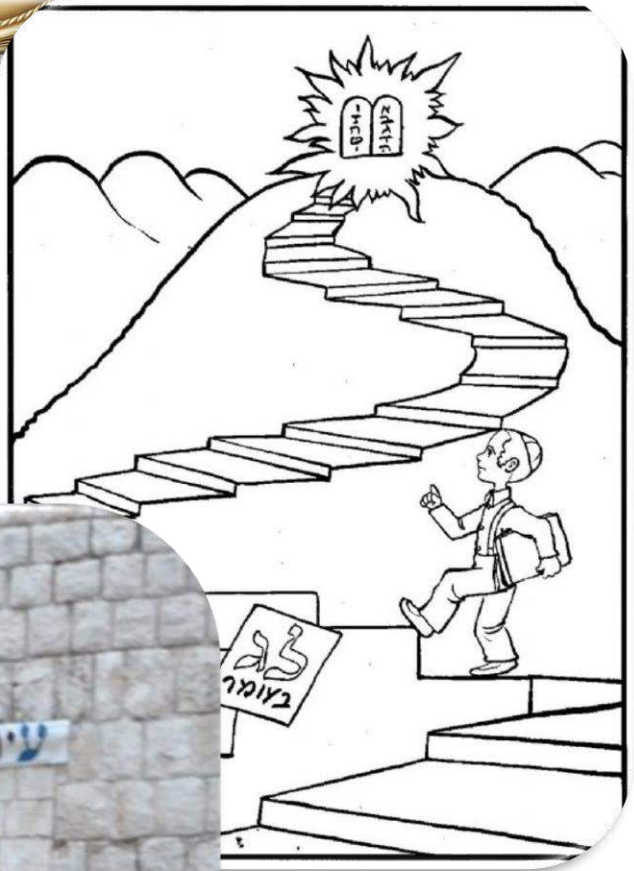
לְכָבִיד הַתַּפֵּלָה הָאֶלֶּלְכִי רַבִּי שְׁמַעְיֵאל

בְּרִי יוֹדְאָה...

לֵךְ בַּעֲנוּמָה

לְכָבוֹד הַתַּנְפָּא הָאֱלֹכִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יִצְחָק...

